

Posudek oponenta na diplomovou práci Jana Krupy *Nové podněty k vytváření počítačových programů pro výuku intonace a sluchové výchovy*

Autor zvolil za svůj diplomový úkol téma, které pro pisatele vždy představuje na jedné straně velmi vděčný materiál, současně však také velké riziko. Nebezpečí vyplývá především ze skutečnosti, že rozvoj výukových programů obecně dosahuje dnes mimořádné intenzity a že podobný software může nezávisle na pisateli spatřit světlo světa právě v této době kdesi na zcela jiném místě. Na druhé straně však naše hudební výchova takovým optimálním programům především pro výcvik jednotlivých dovedností zůstává otevřena. Při zběžném či nekvalifikovaném pohledu na tuto problematiku se ovšem nabízí otázka, zda vůbec je pro tuto oblast takový program vhodný, neboť hudba ovlivňuje přece především emocionální sféru osobnosti a předpokládá zřejmě i ve výuce živý mezilidský kontakt pedagoga, žáka, případně umělce apod. Odpověď je myslím jednoznačná: samozřejmým předpokladem soustavného a pokud možno i kvalifikovaného kontaktu s hudbou je porozumění, chápání hudebního obsahu, což předpokládá i určitou úroveň specifických hudebních dovedností. A právě pro tuto oblast nabízí pisatel možnosti výchovy a rozvíjení.

Práce Jana Krupy má již na první pohled vyváženou formu. První kapitola charakterizuje vybrané programy a hodnotí je z hlediska jejich vlastního zpracování i pohledu hudebněvýchovného – jaké dovednosti lze příslušnými programy rozvíjet a v jakých činnostech jsou využitelné. Autor zároveň programy hodnotí i z hlediska pedagogicky pragmatického, tedy jaké možnosti poskytují učitel, který výkony žáků má kontrolovat. Detailní popis všech programů, jejich možností, výhod a nevýhod svědčí o tom, že autor práce se touto problematikou zabývá dlouhodobě a že díky těmto znalostem spojeným se znalostmi hudebněvýchovnými může ke zpracovaným jevům zaujímat kvalifikované stanovisko. Je tedy zajímavé a přínosné, že autor věnuje pozornost jak programům, které považuje za zvláště vhodné, tak programům, které se v současné době vyznačují obvyklou nabídkou operací. Eventuálnímu uživateli takového softwaru tím umožňuje kritický pohled na aktuální program a zároveň ve výběru programů motivuje k alternativám.

Jádro práce spočívá v technicko-metodologickém návrhu nového programu, a to s ohledem na možnosti rozvoje vícehlasého zpěvu. Jednotlivé kroky jsou přesně metodicky směřovány tak, aby uživatel s programem samostatně komunikoval, aby jeho výkony byly náležitě hodnoceny a aby toto hodnocení umožňovalo postup vpřed, či korekci výkonu. Program zahrnuje všechny problémy intonační průpravy. Jediným desideratem, jež v práci spatřuji, je skutečnost, že autor předkládá pouze návrh programu. Nemůže se tedy opřít o praktické zkušenosti s ním a ani nemůže zkoumat, jak je program přijímán ve výuce, či jak optimalizuje výsledky rozvoje hudebnosti svých uživatelů. S tím pak souvisí i závěr práce, kde autor konstatuje, že jeho návrh nejspíš nebude realizován, neboť tvorba programů je pracná a jejich vývoj jde přitom rychle kupředu. Nabízí se tedy otázka, zda za této situace má takovýto návrh smysl. Nabízí se též otázka, kde, za jakých okolností a k jakým účelům by navrhovaný program byl využit. V těchto problémech spatřuji náměty pro diskuzi u obhajoby diplomové práce.

Vzhledem k výše uvedeným kladným skutečnostem však navrhuji hodnocení práce stupněm **výborným**.